

68. Nígba tí wọn sì wọ (ilú náà) ní ọ̀nà tí bàbáa wọn pa wọn láṣẹẹ rẹ, eléyí kò ṣe ànfààni kankan fún wọn nípaà nnkan tí Allaahu fẹ́ ṣe, ó kàn jẹ́ nnkan tí Yahkuubu ń fẹ́ lókàn-an rẹ̀ nì, àti pé dájúdájú ọ̀ún sì jẹ́ olùní-ìmọ̀ nítórí pé Àwá tí fí ìmọ̀ mò ó, ṣùgbọ̀n ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ àwọn ènìyàn kò mò.

69. Nígba tí wọn sì wọlé lẹ́ bá Yuusufu, ó fí ọ̀mọ̀ iyáa rẹ̀ (àbúròò rẹ̀) wọ̀ sì ọ̀dọ̀ araa rẹ̀, ó sì wí pé: Dájúdájú èmi nì arákúnrin rẹ̀ (ẹgbọ̀n-ọ̀n rẹ̀), nítórí náà má ṣe banújẹ́ nípaà nnkan tí wọn ń ṣe.

70. Nígba tí ó wọn ọ̀sùwọn (oúnjẹ) fún wọn, ó fí ife-imumi sínú un ẹ̀rù ọ̀mọ̀ iyáa rẹ̀ (àbúròò rẹ̀). Léyìn náà akéde kan kéde, wí pé: Ẹ̀yin èrò oní-ràkúnmí, dájúdájú olè nì yín.

71. Wọn yíjú padà sí wọn, wọn wí pé: Kíni ẹ̀yin ṣe àfẹ̀kùu rẹ̀?

72. Wọn wí pé: Àwá ṣe afẹ̀kùu ife-imumi ọ̀ba, ẹ̀ni tí ó bá mú u wá yòò rí oúnjẹ ẹ̀rùu ràkúnmí kan gbà, dájúdájú, èmi yòò ṣe bẹ̀.

73. Wọn wí pé: A fí Allaahu búra, ẹ̀yin náà mò pé àwa kò wá látí ṣe ìbàjẹ́ lórí ilẹ̀ yí, àti pé àwa kì í ṣe olè.

74. Wọn wí pé: Kíni yòò jẹ́ ẹ̀san rẹ̀ tí ẹ̀ bá jẹ́ ọ̀pùrò?

75. Wọn wí pé: Ẹ̀san ẹ̀ni tí a bá rí i nínú un ẹ̀rùu rẹ̀ nì pé ẹ̀ni náà nì kí ẹ̀ fí dí i. Báya ẹ̀ni àwa tí ń san ẹ̀san fún àwọn aláàbòsì (ní ọ̀dọ̀ wa).

76. Ọ̀un (Yuusufu) bèrẹ̀ (sí ń tú) ẹ̀rùu wọn (àwọn ọ̀mọ̀ bàbáa rẹ̀) kí ó tó tú tí ọ̀mọ̀ iyáa rẹ̀ (àbúròò rẹ̀), léyìn náà, ó mú u jáde nínú un ẹ̀rùu arákúnrin rẹ̀ (àbúròò rẹ̀). Báya ẹ̀ni A ṣe kọ̀ Yuusufu ní ọ̀gbọ̀n (tí yóò fí mú àbúròò rẹ̀ sílẹ̀) nítórí pé kò le fí ọ̀fin ọ̀ba mú ọ̀mọ̀-iyáa rẹ̀ àyàfí bí Allaahu bá fẹ́. Àwá ń ṣe àgbéga fún ẹ̀ni tí A bá fẹ́. Àti pé (Allaahu) Olùni-ìmọ̀ jùlọ̀ wà lókè gbogbo olùni-ìmọ̀.

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ آبُوهُمْ مَا كَانَتْ تُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا آلُ عِيزُ ۖ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَقَبِّلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا

تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقَدُ صُورَاعَ الْمَلِكِ ۖ وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ

إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَّالِكَ تُخْرَىٰ

الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۚ كَذَّالِكَ

كَدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ ۖ

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾